

Gfv.X.30.380/2007/3.szám

A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a korábban dr.Nagy Norbert ügyvéd, majd dr.Török Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek, dr.Szabady Attila ügyvéd által képviselt alperes ellen kölcsönszerződés teljesítése iránt a Veszprémi Városi Bíróságon 7.P.20.454/2006. számon indult és a Veszprém Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2007. március 29-én kelt 2.Pf.20.246/2007/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes jogi képviselője útján benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a Veszprém Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2.Pf.20.246/2007/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Veszprémi Városi Bíróság 7.P.20.454/2006/19. számú ítéletét megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.800.000,-Ft-ot, ennek 2006. január elsejétől a kifizetésig járó a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező kamatot.

Kötelezi továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 583.416,- (Ötszáznyolcvanháromezer Négyszáztizenhat) Ft első- és másodfokú perköltséget azzal, hogy ezen összegből 210.000,- (Kettőszáztízezer) Ft Áfá-t is magában foglaló ügyvédi munkadíj.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 238.000,- (Kettőszázharmincnyolcezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, amelyből 70.000,- (Hetvenezer) Ft ügyvédi munkadíj az Áfá-t is magában foglalja.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes az alperes számlájára 2001. szeptember 11. és 2003. június 23. között több részletben 1.883.450 Ft-ot átutalt. A P. Bt. számlájára is teljesített átutalásokat 2.266.868 Ft összegben. Ez utóbbi utalásokra 2001. június 22. és 2002. augusztus 1. között került sor. Ezeknek az utalásoknak az időpontja nem azonos az alperes részére teljesített utalások idejével.

A felperes 2.800.000,-Ft és kamatainak megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetének jogcímeiként az alperessel kötött kölcsönszerződésre hivatkozott. Keresetleveléhez csatolta az alperes által sajátkezüleg írt és mindkét fél által aláírt, Balatonfüred 2003. január elsejei keltezéssel ellátott írásbeli kölcsönszerződést.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a felperes által becsatolt írásbeli szerződést sajátkezüleg írta. Előadta azonban, hogy az abban foglaltak nem felelnek meg a valóságnak. Az okirat nem a megjelölt helyen és időpontban készült. Az alperes kölcsön címén, a felperestől nem vette át a szerződésben feltüntetett 2.800.000,-Ft-ot. Állította, hogy a felperes az alperessel közösen alapított P. Bt. számlájára fizetett be különböző időpontokban, különböző összegeket. Az általa történt befizetéseket az alperes, mint üzletvezető a betéti társaság működtetése során használta fel. A megállapodás, valójában, a felperesnek a betéti társasággal szembeni elszámolással kapcsolatos igényének kielégítésére szolgál.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte 198.000,-Ft perköltség megfizetésére. Határozatának indokolásában rögzítette, hogy a peres felek egyező eladása alapján megállapította, az iratokhoz becsatolt írásbeli kölcsönszerződés F.-ban készült, 2003. január elsejét követően. A felperes által, a betéti társaság javára átutalt összegek felhasználásával kapcsolatos elszámolásra irányult. A felperesnek ezért igényét a betéti társasággal és nem az alperessel, mint magánszeméllyel szemben van módja érvényesíteni. Hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy a felperes az okirat valódiságát bizonyítani nem tudta.

Személyes nyilatkozata és az eljárás során beszerzett könyvszakértői vélemény alapján nem volt megállapítható, hogy az alperes részére 2.800.000,-Ft-ot, kölcsön címén, átadott. Keresetét ezért el kellett utasítani.

A felperes fellebbezése folytán indult másodfokú eljárás során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest 84.000,-Ft fellebbezési költség megfizetésére. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból helyes jogkövetkeztetést vont le. A felek valódi akarata a közösen alapított betéti társasággal kapcsolatos elszámolásra irányult. Az alperes, a kölcsönszerződést magában foglaló, teljes bizonyító erejű magánokirat valódiságát megdöntötte. Kölcsön címén ezért nem kötelezhető 2.800.000,-Ft megfizetésére. A másodfokú bíróság kifejtette azt is, hogy a felperesnek, a fellebbezési eljárás során előterjesztett nyilatkozata alapján, jogalap nélküli gazdagodás címén sem látott lehetőséget az alperes marasztalására. A felek jogvitája a közös betéti társasággal kapcsolatos elszámolással összefüggésben merült fel. A kettejük között fennálló jogviszonyra tekintettel nincs mód a felperes igényének jogalap nélküli gazdagodás jogcímén történő elbírálására.

A felperes a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. Kérte annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és az alperes kereseti kérelem szerinti marasztalását. Másodlagosan indítványozta a jogerős ítéletnek az első fokú ítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezését, és az eljárás bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A Pp.206.§-ában írt, a bizonyítékok okszerű mérlegelésére vonatkozó szabályok megsértésére hivatkozott. Előadta, hogy a becsatolt okirat alapján az eljárás bíróságoknak azt kellett volna megállapítaniuk, hogy a peres felek között érvényes írásbeli szerződés jött létre. Az alperes nem vitatta, hogy az okiratot sajátkezűleg írta és aláírta. Álláspontja szerint, annak tartalma alapján, a bíróságoknak arra kellett volna következtetniük, hogy az alperes magánszemélyként, a saját és a betéti társaság tartozásainak megfizetését vállalta. Utalt a kölcsönszerződéssel azonos időpontban aláírt bérleti szerződésre. Ez utóbbi szerződést az alperes már nem mint magánszemély, hanem mint a betéti társaság képviselője írta alá.

A felperes vitatta azt is, hogy a szakértői vélemény alapján az eljárás bíróságok helytállóan következtettek arra, hogy a felperes által átutalt pénzüsszegek a betéti társaság javára kerültek

felhasználásra. Hangsúlyozta, hogy a szakértő könyvelési szabálytalanságokat észlelt. A felperes által igazoltan átutalt 1.119.321,-Ft a betéti társaság vagyonába nem került be.

Sérelmezte, hogy az alperes magánszámlájára átutalt összegekre vonatkozó bizonyítékokat a bíróságok figyelmen kívül hagyták.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Megállapította, hogy az, az alábbiakra tekintettel jogszabálysértő.

A felperes megalapozottan hivatkozik arra, hogy az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékokat, a Pp.206.§ /1/ bekezdésében írt szabályok megsértésével, okszerűtlenül mérlegelték.

Az alperesnek a 2005. február 24-én tartott tárgyaláson tett személyes nyilatkozata alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy 2003. nyarán a felperessel közösen számolták ki a felperes által, több részletben, részben a betéti társaság, részben az alperes számlájára átutalt teljes összeget, és ennek eredményeképpen az alperes által megfizetni vállalt tartozást. A Ptk.200.§ /1/ bekezdése alapján a felek nem voltak elzárva attól, hogy megállapodjanak abban, az alperes, a felperes által rendelkezésre bocsátott összegek visszafizetésére, akár részben, a betéti társaság helyett is, a maga nevében kötelezettséget vállaljon. Az írásbeli okirat alapján a felek közötti megállapodás tartalma kétséget kizáróan megállapítható. Az alperesnek 2005. december 31-ig 2.800.000,-Ft-ot kellett volna a felperes részére megfizetni. A felperesnek a 2006. június elsején tett személyes nyilatkozatából kitűnik, hogy ez az összeg a felperes részére járó 2 évre eső évi 5%-os kamatot is magában foglalta.

Az alperes a felek közötti megállapodást, általa sem vitatottan nem teljesítette. Tévedtek ezért az eljáró bíróságok, amikor a rendelkezésre álló bizonyítékok ellenére, marasztalását mellőzve, a felperes keresetét elutasították.

A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a Pp.275.§ /4/ bekezdése alapján, a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az alperest a szerződésben vállalt 2.800.000,-Ft megfizetésére kötelezte. A

késedelmi kamat kezdő időpontját, a szerződésben írt határidő lejártára tekintettel, 2006. január elsejétől kezdődően állapította meg a Ptk.301.§ /1/ bekezdésének alkalmazásával. Az alperes a Pp.78.§ /1/ bekezdése alapján köteles a felperes által előlegezett 168.000,-Ft kereseti, 168.000,-Ft fellebbezési, 168.000,-Ft felülvizsgálati eljárási illetéket, továbbá a 100.416,-Ft elsőfokú szakértői költséget, 140.000,-Ft elsőfokú és 70.000,-Ft másodfokú, valamint 70.000,-Ft felülvizsgálati, Áfá-t is magában foglaló, ügyvédi munkadíjból álló perköltséget megtéríteni.

Budapest, 2007. december 13.

Dr.Bodor Mária sk. a tanács elnöke
Dr.Pethőné dr.Kovács Ágnes sk.előadó bíró
Dr.Vezekényi Ursula sk.bíró

PG.

Kiadmány hitelélül:

Piller Gizella
(bírószági írnok)